

ԱՐԱՐԱԳԻՏԱԿԱՆ ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

ԱՐԱՐԱԳԻՏԱԿԱՆ ՂԵՏԱԿԱՆ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆ
ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆ

ՀԱՏՈՐ 9
2017

ԵՐԵՎԱՆԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆ
ԱՐԱՐԱԳԻՏՈՒԹՅԱՆ ԱՄԲՈՆ

ԵՐԵՎԱՆԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆ

ԱՐԱԲԱԳԻՏԱԿԱՆ
ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

Նվիրվում է արաբագիտության ամբիոնի դասախոսներ
Սարգիս Պողոսյանի, Հովհաննես Ասատրյանի և Հարություն
Գրիգորյանի լուսավոր հիշատակին

№ 9

ISSN 1829-4510

ԵՐԵՎԱՆ
ԵՊՀ ՀՐԱՏԱՐԱՐԱԿՉՈՒԹՅՈՒՆ
2017

YEREVAN STATE UNIVERSITY

JOURNAL
OF
ARABIC STUDIES

In the memory of
Sargis Poghosyan,
Hovhannes Asatryan,
Harutyun Grigoryan

№ 9

ISSN 1829-4510

YEREVAN
YSU PRESS
2017

Հրատարակվում է
ԵՊՀ արևելագիտության ֆակուլտետի
գիտական խորհրդի որոշմամբ

Խմբագրական խորհուրդ՝

Դավիթ Հովհաննիսյան – ր.գ.թ., պրոֆեսոր (նախագահ)

Մարգարիտա Խաչիկյան - ր.գ.դ., պրոֆեսոր

Ռուբեն Կարապետյան - պ.գ.դ., պրոֆեսոր

Արշակ Փոլադյան - պ.գ.դ., պրոֆեսոր

Գուրամ Զիկովանի - ր.գ.դ., պրոֆեսոր (Վրաստան)

Մամվել Կարաբեկյան - ր.գ.թ., դոցենտ

Մուշեղ Ասատրյան –PhD (Կանադա)

Սոնա Տոնիկյան – ր.գ.թ., դոցենտ

Մարատ Յավրույան - ր.գ.թ., դոցենտ

Հայկ Քոչարյան – պ.գ.թ., դոցենտ

Արայիկ Հարությունյան - պ.գ.թ.

Published by the decision of the scientific
council of the Oriental Studies
Department, Yerevan State University

Editorial Board

Prof. David Hovhannisyan (editor in chief)

Prof. Margarita Khachkyan

Prof. Ruben Karapetyan

Prof. Arshak Poladyan

Prof. Guram Chikovani (Georgia)

Dr. Samvel Karabekyan

Mushegh Asatryan, PhD (Canada)

Dr. Sona Tonikyan

Dr. Marat Yavrumyan

Dr. Hayk Kocharyan

Dr. Arayik Harutyunyan

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

ՆԱԽԱԲԱՆԻ ՓՈԽԱՐԵՆ..... 11

ԼԵԶՎԱԲԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

Աննա Դանիելյան

ԶԵՂԶՈՒՄԸ ՆԿԱՐԱԳՐՈՂ ԵԶՐՈՒՅԹՆԵՐՆ ԱՐԱԲԵՐԵՆԻ
TAXFİF ՀԱՅԵՑԱԿԱՐԳԻ ՀԱՄԱՏԵՔՍՏՈՒՄ 13-27

†
Խաղիջե Ահմադ Մեհրաբի, Աննա Դանիելյան
ՀԱՐԱԿՑԱԿԱՆ ՄԱՍՆԻԿԻ ԵՎ ՀԱՐԱԿՑՎԱԾ ԱՆՎԱՆ
ԶԵՂԶՈՒՄԸ ՂՈՒՐԱՆՈՒՄ..... 28-46

Հայկ Հարությունյան

ՀԱՐՖԸ՝ ՈՐՊԵՍ ՀՆԶՅՈՒՆԱԲԱՆԱԿԱՆ ԵՎ ԶԵՎԱԲԱՆԱԿԱՆ
ՄԱՍՆԻԿ ԱԼ-ԽԱԼԻԼ ԻԲՆ ԱՀՄԱԴԻ «ՔԻԹԱԲ ԱԼ-ԱՅՆ»
ԱՇԽԱՏՈՒԹՅՈՒՆՈՒՄ..... 47-59

Մարգարիտա Մարգարյան

ՊՆՆԱ ՄԱՍՆԻԿԻ ԻՄԱՍՏԱԲԱՆԱԿԱՆ ԵՎ
ԶԵՎԱ-ՇԱՐԱՀՅՈՒՍԱԿԱՆ
ԱՌԱՆՁՆԱՀԱՏԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՇՈՒՐԶ..... 60-72

Մերվաթ Ջումա Արդալլահ Օսման

ԱՐԱԲԱԿԱՆ ԵՐԿՐՆԵՐՈՒՄ ԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ
ԱՐԱԲԱԿԱՆԱՑՄԱՍԲԶԲԱՂՎՈՂ
ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐՆ ՈՒ ԱՐԱԲԱԿԱՆԱՑՄԱՆ
ՔԵՌԱՆԿԱՐՆԵՐԸ..... 73-81

Մերվաթ Ջումա Արդալլահ Օսման

ԱՐԱԲԱԿԱՆԱՑՄԱՆ ՇԱՐԺՄԱՆ ՊԱՏՄԱԿԱՆ

ՀԱՆԳՐՎԱՆՆԵՐԸ.....82-97

Նիկոլայ Գաբրիելյան

ՄԱՍԴԱՐՈՎ ԱՐՏԱՀԱՅՏՎԱԾ ԱԾԱԿԱՆԻ ԽՆԴԻՐՆ

ԱՐԱԲԵՐԵՆՈՒՄ.....98-106

ՊԱՏՄՈՒԹՅՈՒՆ ԵՎ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

Արու Ջաիդ Ալի Մուսա

«ՀԱՄԱՍ» ՇԱՐԺՄԱՆ ԴԻՐՔՈՐՈՇՈՒՄԸ ՊԱՂԵՍՏԻՆԻ

ԱԶԱՏԱԳՐՄԱՆ ԽԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ՕՍԼՈՅԻ

ՀԱՄԱԶԱՅՆԱԳՐԻ ՆԿԱՏՄԱՄԲ.....107-131

Անի Դավթյան

«ՊԱՇՏՊԱՆԵԼՈՒ ՊԱՐՏԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ»

ՄԻՐԻԱՅՈՒՄ. ՄԻԶԱԶԳԱՅԻՆ ՀԱՆՐՈՒԹՅԱՆ

ԶԱԽՈՂՈՒՄԸ՝ ՎԵՐՁ ԴՆԵԼՈՒ ԶԱՆԳՎԱԾԱՅԻՆ

ՎԱՅԱՐԱԳՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻՆ.....132-139

Արթուր Իսրայելյան, Ջարուհի Համազասպյան

ԽԱԶԱԿՐԱՑ ՀՈՒՇԱՐԶԱՆՆԵՐԸ ՏԱՐՏՈՒՄԻ, ԼԱԹԱՔԻԱՅԻ

ՀԱՄԱՅԻ ԵՎ ՀՈՄՄԻ ՆԱՀԱՆԳՆԵՐՈՒՄ.....140-146

Արսեն Ջուլֆալալյան

ԱԴԱՆԱՅԻ ՊԱՅՄԱՆԱԳԻՐԸ ԵՎ ԹՈՒՐԳ-ՄԻՐԻԱԿԱՆ

ՀԱՐԱԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ՄԻՆՉԵՎ 2002 Թ.....147-169

Գայանե Մկրտումյան

ՀԱՅՈՑ ԵՎԵՂԵՑԻՆ ՀԱՅ-ԱՐԱԲԱԿԱՆ

ՀԱՐԱԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԿԻՉԱԿԵՏՈՒՄ.....170-183

Էդիտա Ասատրյան

ԵԳԻՊՏԱ-ՍԱՌԻՂԱԿԱՆ ՀԱԿԱՄԱՐՏՈՒԹՅՈՒՆԸ

ԵՎ ՀՅՈՒՍԻՍԱՅԻՆ ԵՄԵՆԻ ՔԱՂԱՔԱՑԻԱԿԱՆ

ՊԱՏԵՐԱԶՄԸ.....184-199

Խաչիկ Ազիզյան

ԵԳԻՊՏՈՍԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՄԱՆ ՀԱՄԱԿԱՐԳՈՒՄ

ՍՈՒՀԱՄՄԱԴ ԱԼԻԻ ԿՈՂՄԻՑ ԻՐԱԿԱՆԱՑՎԱԾ

ԲԱՐԵՓՈԽՈՒՄՆԵՐԸ.....200-218

Մարիամ Էլմասյան

ԱԲՂԱԼԼԱՀ ԻԲՆ ԱԼ-ՍՈՒԿԱՏԱՅԻ ԴԵՐԸ

ՆՈՐ ԳԻՏԵԼԻՔԻ ՁԵՎԱՎՈՐՄԱՆ ԵՎ ԱԴԱՊՏԱՑՄԱՆ

ԳՈՐԾՈՒՄ.....219-235

CONTENT

FOREWORDS	11-12
-----------------	-------

LINGUISTICS

Anna Danielyan

THE TERMS FOR DESCRIBING ELLIPSIS IN THE CONTEXT OF TAXF^F CONCEPTION IN ARABIC LANGUAGE	13-27
---	-------

Khadijeh Ahmad Mehrabi, Anna Danielyan

ELLIPSIS OF PREPOSITIONS AND PREPOSITIONAL CONSTRUCTIONS IN THE QUR'ĀN	28-46
---	-------

Hayk Harutyunyan

HARF AS PHONETIC AND MORPHOLOGICAL PARTICLE IN «KITAB AL-AYN» OF KHALIL IBN AHMAD	47-59
--	-------

Margarita Sargsyan

ABOUT THE MORFOSYNTACTIC AND SEMANTIC PECULIARITIES OF THE VERB-LIKE PARTICLE 'INNA	60-72
--	-------

Mervat Juma Abdallah Othman

THE ORGANIZATIONS WORKING ON THE ARABIZATION OF SCIENCES IN ARAB COUNTRIES AND THE PERSPECTIVES OF THE ARABIZATION	73-81
--	-------

Mervat Juma Abdallah Othman

HISTORIC MILESTONES OF ARABIZATION	82-97
--	-------

Nikolay Gabrielyan

THE PROBLEM OF EXPRESSING THE ADJECTIVE
VIA MASDAR IN ARABIC.....

98-106

HISTORY AND LITIRATURE

Abu Zayd Ali Musa

THE POSITION OF THE HAMAS MOVEMENT REGARDING
THE PALESTINE LIBERATION ORGANIZATION AND
THE OSLO ACCORDS.....

107-131

Ani Davtyan

RESPONSIBILITY TO PROTECT IN SYRIA: THE FAILURE
OF INTERNATIONAL COMMUNITY TO STOP THE MASS
ATROCITIES.....

132-139

Artur Israyelyan, Zaruhi Hamazaspyan

CRUSADER MONUMENTS IN TARTUS, LATAKIA, HOMS
AND HAMA GOVERNORATES OF SYRIA.....

140-146

Arsen Julfalakyan

ADANA AGREEMENT AND TURKISH-SYRIAN
RELATIONS BY 2002.....

147-169

Gayane Mkrtyumyan

ARMENIAN CHURCH IN THE MIDST OF
THE ARMENIAN-ARAB RELATIONS.....

170-183

Edita Asatryan

THE EGYPTIAN-SAUDI CONFRONTAION AND
THE CIVIL WAR IN NORTH YEMEN (1962-1970).....

184-199

Khachik Azizyan

THE REFORMS IMPLEMENTED BY MUHAMMAD ALI IN
THE STATE MANAGEMENT SYSTEM OF EGYPT.....200-218

Mariam Elmasyan

ABDALLAH IBN AL-MUKAFFA'A AND HIS ROLE IN FORMATION
OF THE NEW KNOWLEDGE AND ITS ADAPTATION.....219-235

**RESPONSIBILITY TO PROTECT IN SYRIA:
THE FAILURE OF INTERNATIONAL COMMUNITY
TO STOP THE MASS ATROCITIES**

*Ani Davtyan
MA in Political Science and International Affairs
American University of Armenia
ani_davtyan16@alumni.aua.am*

***Key words:** Syria, Responsibility to Protect, United Nations, UN Security Council, humanitarian intervention, human rights*

Ever since the eruption of Syrian crisis, the international community, which is represented first and foremost by the UN strived to put an end to the dreadful atrocities. For five years in a row the UN tried to implement Responsibility to Protect (RtoP) in Syria, which considers to be the remedy of the XXI century for protecting populations from genocide, war crimes, ethnic cleansing and crimes against humanity. Nonetheless, the ongoing humanitarian catastrophe in Syria shows that international community was unable to implement this doctrine. In order to understand the reasons behind this failure, initially it is important to briefly examine the evolution of this doctrine from its birth in 2001 till the Syrian crisis.

At the beginning of new millennium UN Secretary General Kofi Annan presented a report on the future works of the United Nations, where he posed a rhetorical question on humanitarian intervention in times of genocides and other massive violations of human rights. In particular, Kofi Annan asked “If humanitarian intervention is, indeed, an unacceptable assault on sovereignty, how should we respond to a Rwanda, to Srebrenica-to gross and systematic violations of human rights that offend every precept of our common humanity?”¹

---

¹ United Nations, “Report of the Secretary-General on the Work of the Organization,” August 30, 2000, <http://www.un.org/doc/uments/sg/report00/a551e.pdf>.

The International Commission on Intervention and State Sovereignty (ICISS) established by the Canadian Government in 2001 aimed to give an answer to Anan's question by creating a new doctrine in its report called Responsibility to Protect (RtoP). According to the report, the new doctrine viewed state's sovereignty inseparable part from responsibility i.e. states should be responsible for protecting their populations from massive human rights abuses.² In cases states would be unable or unwilling to protect their people from large-scale human right violations, international community should facilitate the process of protection through negotiations, diplomacy, sanctions or the use of force as a last resort.³ Additionally, the report presented a comprehensive approach of how to prevent mass atrocities, react in timely and right matter, as well as rebuild the societies, where humanitarian catastrophes took place. It is noteworthy to mention that ICISS highlighted the importance of international organizations, namely the United Nations in implementing this doctrine.

The international community represented by the United Nations adopted this doctrine in 2005 during the World Summit during which all the leaders of 192 UN member-states at that time were present and unanimously expressed their political commitment towards this doctrine. As a result, the 2005 World Summit Outcome document included two paragraphs referring to the RtoP. However, the content of these two paragraphs differed from the original ICISS report on RtoP. For instance, instead of protecting populations from large-scale human rights violations, 139 paragraph of the Summit document recognized merely four types of crimes in the existence of which the states and the international community beard responsibility to protect their populations⁴. These crimes included ethnic cleansing, war crimes, crimes against humanity and genocide⁵. The main reason was connected with the strong opposition towards this doctrine particularly by some developing countries, including Syria.

---

² ICISS, "The Responsibility to Protect" (Ottawa, Canada, December 2001), <http://responsibilitytoprotect.org/ICISS%20Report.pdf>.

³ Ibid.

⁴ United Nations, "2005 World Summit Outcome Document," October 24, 2005, <http://www.un.org/womenwatch/ods/A-RES-60-1-E.pdf>.

⁵ Ibid.

According to Syria's position during the 2005 World Summit, there was no basis for RtoP in the UN Charter⁶. Therefore, Syria proposed to slightly amend the heading in the draft outcome document through emphasizing the need to protect the civilian populations from the-above mentioned four crimes, rather than all population⁷. Importantly, Russia and Iran had the same stance towards this doctrine along with Syria.⁸ Moreover, these states considered that RtoP was a continuation of humanitarian intervention with different wording.⁹

Despite these disagreements, all the UN member-states could reach a consensus and incorporate RtoP in the World Summit Outcome document. Consequently, in 2006 RtoP was mentioned in the first UN Security Council (UNSC) resolution 1674(2006) on Sudan, which is considered a major achievement as within this UN body lies the preservation of international peace and security according to the article 24 of the UN Charter.¹⁰ The adoption of the UNSC resolution with a reference to RtoP indicated that over time this doctrine can become a legally binding norm.

In 2009, the UN Secretary-General Ban Ki-moon issued another important report regarding RtoP, which divided the doctrine into three main pillars and reaffirming paragraphs 138 and 139 of the UN World Outcome Document of 2005. According to the first pillar, the state had to bear primarily responsibility for protecting its people from war crimes, crimes against humanity, ethnic cleansing and genocide.¹¹ The second pillar implied that the international community should assist states in fulfilling this responsibility.¹² Finally, according to the third pillar, the international

---

⁶ ICRtoP, "State-by-State Positions on the Responsibility to Protect," accessed December 15, 2016, http://www.responsibilitytoprotect.org/files/Chart_R2P_11August.pdf.

⁷ Ibid.

⁸ Ibid.

⁹ Oliver Stuenkel and Marcos Tourinho, "Regulating Intervention: Brazil and the Responsibility to Protect," *Conflict, Security & Development* 14, no. 4 (2014): 380.

¹⁰ United Nations, "Charter of the United Nations," 1945, <http://www.un.org/en/sections/un-charter/un-charter-full-text/in dex.html>.

¹¹ UN General Assembly, "Implementing the Responsibility to Protect: Report of the Secretary-General," December 1, 2009, http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/63/677.

¹² Ibid.

community should take appropriate, diplomatic, humanitarian and other measures for protecting world populations from the four types of crimes.¹³ Moreover, in case all the peaceful means were exhausted and states were incapable to fulfill their commitments towards RtoP, the international community should react by taking collective action in accordance to the UN Charter.¹⁴

Throughout the years, RtoP was mentioned in several UNSC resolutions. However, the zenith of this doctrine is considered the year 2011, when the international community carried out humanitarian intervention in Libya by invoking to RtoP. The UNSC resolutions 1970(2011) and 1973(2011) authorized the implementation of RtoP by allowing to “take all necessary measures to protect civilians”.¹⁵ Even though the humanitarian intervention by the international community could halt the mass atrocities committed by Qaddafi, it did not stop the ongoing bloodshed in Libya.

The consequences of RtoP’s implementation in Libya had its influence on the implementation of this doctrine in Syria. Particularly, Russia and China considered that RtoP in Libya was not merely about halting atrocities committed by Qaddafi but rather changing the regime without rebuilding the Libyan society. Hence, it is not surprising that the UNSC could adopt a resolution on Syria referring to RtoP over a year. Meanwhile, the UN Human Rights Council ever since 2011 issued several reports condemning both the Government of Syria and the rebels for committing war crimes and crimes against humanity in Syria.¹⁶ Thus, Syria’s government was manifestly unable and unwilling to protect its own population from humanitarian catastrophe.

Theoretically, Syria's case corresponded to all the principals of RtoP by providing the ground for international community to carry out of what is called “the last resort” for putting an end to the dreadful crisis. However,

---

¹³ Ibid.

¹⁴ Ibid.

¹⁵ UN Security Council, “S/RES/1973 (2011),” March 17, 2011, [http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/1973%20\(2011\)](http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/1973%20(2011)).

¹⁶ Simon Adams, “Failure to Protect: Syria and the UN Security Council,” *Global Centre for Responsibility to Protect*, no. 5 (May 3, 2015): 8.

for five years in a row the UNSC is failing to adopt a resolution on RtoP authorizing humanitarian intervention in Syria for ending the bloodshed. The main opposition is primarily coming from the BRICS (Brazil, Russia, India, China, South Africa), which are against the principal of “the use of force” in Syria. The UNSC meetings records reveal that the debates mainly revolve around the removal of Bashar al-Assad from the power. Namely, the UNSC permanent members Russia and China (also known as P2) veto the resolutions that may hint to the removal of al-Assad. While the so-called P-3 members (USA, UK and France) are repeatedly striving to pass a resolution which will legalize the military intervention in Syria and will overthrow Assad’s regime.

After the eruption of the Syrian conflict, the UN strived to solve it through diplomacy and mediation of the former UN Secretary General Kofi Anan and Algerian diplomat Lakhdar Brahimi. However, as the Government and the rebel forces, as well as terrorists’ groups were unwilling to make concessions, the mediation and diplomacy lasted only six months and failed. Moreover, Kofi Anan also mentioned that one of the main reasons of his quitting the mediation process in Syria was the “lack of unity” among the UNSC members.¹⁷ During this period the UNSC adopted resolution 2043, which established peacekeeping mission in Syria named UN Supervision Mission in Syria (UNSMIS).¹⁸ Nonetheless, as the mandate of the UN peacekeeping missions are constrained by the UN Charter the UNSMIS mandate was terminated.

The situation deteriorated when in 2013 chemical weapons were used in Syria allegedly by the Syrian Government despite its refusal. The international community condemned the use of chemical weapons in Syria by passing several UNSC resolutions referring to RtoP. Nonetheless, in practice the situation remained the same.

---

¹⁷ BBC, “Syria Crisis: Kofi Annan Quits as UN-Arab League Envoy,” *BBC News*, February 8, 2012, <http://www.bbc.com/news/world-middle-east-19099676>.

¹⁸ United Nations, “Security Council Establishes UN Supervision Mission in Syria, with 300 Observers to Monitor Cessation of Violence, Implementation of Special Envoy’s Plan,” April 21, 2012, <http://www.un.org/press/en/2012/sc10618.doc.htm>.

The inextricable situation over Syria in the UNSC, as well as the tensed relations between the P3 and the P2 led those countries to act independently without considering RtoP. In particular, Russian Government since 2015 started to carry out a military intervention in Syria primarily through air strikes by the request of the Syrian Government aiming to defeat the rebel and terrorist groups such as the so-called ISIL.¹⁹ Russia's military intervention was controversial, as the P-3 countries considered that Russia targeted all the anti-Assad forces, which was unacceptable for them. Apparently, it was not beneficial for Russia to lose its ally government in the Middle East. Hence, Russia's actions were dictated by its self-interests also. Meanwhile, the UNSC up until December 2015 continued to adopt resolutions referring to the first pillar of RtoP. Nonetheless, the UNSC was incapable to move beyond the first pillar of RtoP up until now, which made the main body responsible for the preservation of international peace and security paralyzed.

Indeed, the case of Syria proved one more time that UN member-states are driven by their political interests, which is a major impediment for implementing RtoP. This universal doctrine, which strived to fulfil the promise of "never again" became merely a tool especially in the hands of the Great powers. The main disagreements over RtoP in Syria are connected with the application of it. Hence, no matter how many resolutions have been passed by the UNSC, the humanitarian catastrophe in Syria will continue until all the P5 members reach a consensus. As one of the most prominent scholars in this field Alex Bellamy mentioned, that RtoP did not fail but rather the international community failed to fulfill their promise to end the mass atrocities once and for all²⁰.

---

¹⁹ Al Jazeera, "Russia Carries out First Air Strikes in Syria," September 30, 2015, <http://www.aljazeera.com/news/2015/09/russian-carries-air-strikes-syria150930133155190.html>.

²⁰ Alex Bellamy, "Syria Is a Failure of Commitment, Not Principle," *The Washington Post*, February 16, 2016, https://www.washingtonpost.com/news/in-theory/wp/2016/02/16/syria-is-a-failure-of-commitment-not-principle/?utm_term=.5ab629ceb336.

«ՊԱՇՏՊԱՆԵԼՈՒ ՊԱՐՏԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ» ՄԻՐԻԱՅՈՒՄ.
ՄԻԶԱԶԳԱՅԻՆ ՀԱՆՐՈՒԹՅԱՆ ՁԱԽՈՂՈՒՄԸ՝ ՎԵՐՋ ԴԵԵԼՈՒ
ԶԱՆԳՎԱԾԱՅԻՆ ՎԱՅԱՐԱԳՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻՆ

Ամփոփում

Անի Դավթյան
ani_davtyan16@alumni.aua.am

Քանայի բառեր: Միրիա, Պաշտպանելու պարտականություն, ՄԱԿ, ՄԱԿ-ի Անվտանգության խորհուրդ, հումանիտար ինտերվենցիա, մարդու իրավունքներ

2005թ. ՄԱԿ-ի Գլխավոր Ասամբլեան ընդունեց «Պաշտպանելու պարտականություն» (RtoP) դոկտրինը՝ որպես նոր միջոց կանխելու և վերջ դնելու ամբողջ աշխարհում տեղի ունեցող վայրագություններին: Այնուամենայնիվ, սիրիական ճգնաժամի սրման հետ մեկտեղ, միջազգային հանրությունը և մասնավորապես ՄԱԿ-ը, անկարող էին իրագործել RtoP-ին ճիշտ ժամանակին՝ վերջ դնելու Միրիայում տեղի ունեցող մարդասիրական աղետին: Սույն հետազոտությունը նպատակաուղղված է ուսումնասիրել «Պաշտպանելու պարտականության» դոկտրինի ձախողման պատճառները Միրիայում: Առաջին հերթին այն պնդում է, որ ՄԱԿ-ի Անվտանգության խորհրդի (ԱԽ) մշտական հինգ անդամների միջև տարաձայնությունները սիրիական ճգնաժամի նկատմամբ խոչընդոտում են RtoP-ի իրականացմանը: ՄԱԿ-ի ԱԽ-ի վրա առանձնակի ուշադրություն է դարձվում այն պատճառով, որ ըստ ՄԱԿ-ի համաշխարհային ժողովի կողմից ընդունված եզրափակիչ փաստաթղթի, RtoP-ի իրականացումը գտնվում է հենց այս միջազգային մարմնի իրավասությունների շրջանակներում: Միանշանակ, սիրիական ճգնաժամը ցույց տվեց, որ ներկայիս

միջազգային անվտանգության համակարգն ինչպես երբևէ
բարեփոխումների կարիք ունի:

**«ОБЯЗАННОСТЬ ЗАЩИЩАТЬ» В СИРИИ: ПРОВАЛ
МЕЖДУНАРАДНОГО СООБЩЕСТВА ОСТАНОВИТЬ
МАССОВЫЕ ЗВЕРСТВА**

Резюме

Ани Давтян

ani_davtyan16@alumni.aua.am

Ключевые слова: *Сирия, Обязанность защищать, ООН, Совет Безопасности ООН, гуманитарная интервенция, права человека*

В 2005 г. Генеральная Ассамблея ООН приняла доктрину «обязанность защищать» (RtoP) в качестве новой меры по предотвращению и прекращению массовых зверств по всему миру. Однако, с эскалацией сирийского кризиса международное сообщество и в частности ООН, были неспособны реализовать доктрину RtoP в правильное время, чтобы остановить гуманитарную катастрофу в Сирии. Данное исследование направлено на изучении причин провала доктрины RtoP. Оно утверждает, что в первую очередь разногласия между пятью постоянными членами Совета Безопасности (СБ) ООН по поводу сирийского конфликта, препятствуют осуществлению RtoP. Особое внимание на СБ ООН связано с тем, что в соответствии с итоговым документом Всемирного саммита ООН, реализация RtoP лежит в рамках этого международного органа. Безусловно, сирийский кризис показал, что нынешняя система международной безопасности как никогда раньше нуждается в реформах.